

โครงการการจัดการความรู้ พส. พัฒนาสังคมและสวัสดิการ (1 หน่วยงาน 1 KM)

เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดระเบียบคนขอทานในการจำแนก
ระหว่างคนขอทานและผู้แสดงความสามารถ

โดย

ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งจังหวัดเพชรบูรณ์

กองคุ้มครองสวัสดิภาพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

โครงการการจัดการความรู้ พส. พัฒนาสังคมและสวัสดิการ (1 หน่วยงาน 1 KM)

หน่วยงาน ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งจังหวัดเพชรบูรณ์

1. คณะทำงาน KM Team

- 1) นายสุภกรณ์ กาแก้ว ผู้อำนวยการศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งจังหวัดเพชรบูรณ์
- 2) นางสาวกรนิภา หอมรส นักพัฒนาสังคมชำนาญการ
- 3) นายกฤตเมธ อับดุลรอแม เจ้าหน้าที่งานพัฒนาสังคมชำนาญการ
- 4) นางสาวปัทมา สงค์ประเสริฐ นักสังคมสงเคราะห์
- 5) นายสาธิต บุญรินทร์ นักพัฒนาสังคม

2. หัวข้อประเด็นความรู้

การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดระเบียบคนขอทานในการจำแนกระหว่างคนขอทานและผู้แสดงความสามารถ

3. ที่มาของการจัดการความรู้

เมื่อ ปี พ.ศ. 2563 จังหวัดเพชรบูรณ์ได้ประกาศเป็นจังหวัดปลอดขอทาน เริ่มมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2559 เพื่อป้องกันและปราบปรามผู้กระทำการขอทานอย่างจริงจัง ทำให้จังหวัดเพชรบูรณ์ไม่พบผู้กระทำการขอทาน จากข้อมูลการลงพื้นที่จัดระเบียบขอทานตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2563 จนถึง ปี พ.ศ. 2566 ไม่พบผู้กระทำการขอทานในพื้นที่ แต่ก็ยังมีประชาชนและภาคีเครือข่ายแจ้งมาที่หน่วยงานว่า พบบุคคลกระทำการขอทานอยู่ เจ้าหน้าที่จึงลงพื้นที่เพื่อไปตรวจสอบข้อเท็จจริง ทำให้ทราบว่า บุคคลที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นคนขอทาน คือ ผู้แสดงความสามารถที่เป็นผู้พิการร้องเพลงตามตลาดนัด หรือตามชุมชนใหญ่ หน่วยงานจึงตระหนักได้ว่าการลงพื้นที่จัดระเบียบขอทานยังขาดประสิทธิภาพ ไม่สามารถสร้างการรับรู้ของประชาชนและภาคีเครือข่ายในพื้นที่ได้อย่างชัดเจน ประชาชนและภาคีเครือข่ายไม่สามารถจำแนกผู้กระทำการขอทานกับผู้แสดงความสามารถ

จากคำนิยามตามระเบียบคณะกรรมการควบคุมการขอทานว่าด้วยการจำแนกลักษณะผู้ทำการขอทานกับผู้แสดงความสามารถ พ.ศ. 2559 ได้ระบุว่า “การขอทานด้วยการกระทำให้ผู้อื่นเกิดความสงสาร หมายความว่า การกระทำเพื่อให้ผู้อื่นเกิดความสงสารไม่ว่าจะด้วยวิธีการใด โดยมีความมุ่งหมายให้ผู้นั้นมอบเงินหรือทรัพย์สินแก่ตน ซึ่งการกระทำดังกล่าวมิได้เป็นการแสดงความสามารถ การขอกันฉันทัญติมิตร หรือเป็นการเรียไรตามกฎหมายว่าด้วยการเรียไร” ส่วน “การแสดงความสามารถ หมายความว่า การกระทำใดที่ผู้ได้รับการจัดแจ้งให้เป็นผู้แสดงความสามารถเพื่อแสดงแก่ผู้ชมหรือผู้ฟัง ไม่ว่าจะเป็นการเล่นดนตรีหรือการแสดงอื่นใด ซึ่งทำให้ผู้ชมหรือผู้ฟังเกิดความพึงพอใจต่อการแสดงนั้น โดยส่งมอบเงินหรือทรัพย์สินให้เป็นการตอบแทน”

อีกทั้ง ยังพบปัญหาของการดำเนินงานที่เกี่ยวกับกระบวนการจัดการผู้กระทำการขอทานของเจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงานที่ยังขาดความเข้าใจในกระบวนการที่ถูกต้อง หน่วยงานจึงได้จัดทำโครงการจัดการความรู้ (Knowledge Management) กระบวนการจัดระเบียบคนขอทานขึ้น

4. วัตถุประสงค์

4.1 เพื่อสร้างองค์ความรู้ให้แก่ภาคีเครือข่ายให้สามารถจำแนกระหว่างคนขอทานและผู้แสดงความสามารถได้

4.2 เพื่อให้การจัดระเบียบขอทานของหน่วยงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และสามารถดำเนินงานตามแผนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.3 สร้างการรับรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับผู้กระทำการขอทาน และผู้แสดงความสามารถให้แก่ประชาชนทั่วไป เพื่อเป็นการเฝ้าระวังและป้องกันการกระทำการขอทานในพื้นที่

5. ขั้นตอนและวิธีการจัดการความรู้ (โดยละเอียด)

5.1 การประชุมคณะทำงานการจัดการความรู้

จัดประชุมคณะทำงานเพื่อสรุปประเด็นปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินงานการจัดระเบียบคนขอทานในพื้นที่ โดยทบทวนแผนการจัดระเบียบคนขอทาน และทบทวนการดำเนินงานการจัดระเบียบคนขอทาน จากการประชุมของคณะทำงาน ทำให้พบปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานการจัดระเบียบขอทานที่ขาดประสิทธิภาพ เนื่องจากประชาชนและภาคีเครือข่ายไม่สามารถจำแนกระหว่างผู้กระทำการขอทานกับผู้แสดงความสามารถ

5.2 การรวบรวมองค์ความรู้เกี่ยวกับการจำแนกระหว่างผู้กระทำการขอทานกับผู้แสดงความสามารถ

คณะทำงานได้ประมวลองค์ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2559 และระเบียบ กฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

5.2.1 พระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2559

5.2.2 ระเบียบคณะกรรมการควบคุมการขอทานว่าด้วยการจำแนกลักษณะผู้ทำการขอทานกับผู้แสดงความสามารถ พ.ศ. 2559

5.2.3 ระเบียบคณะกรรมการควบคุมการขอทานว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งและการมีบัตรประจำตัวผู้แสดงความสามารถ พ.ศ. 2559

5.2.4 ระเบียบคณะกรรมการควบคุมการขอทานว่าด้วยการแจ้งของผู้ประสงค์จะแสดงความสามารถต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พ.ศ. 2559

5.3 การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับการขอทาน

จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อใช้ในการจัดระเบียบคนขอทาน เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ให้ประชาชนทั่วไปหยุดให้เงินแก่ขอทาน และประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับการจำแนกระหว่างผู้กระทำการขอทานและผู้แสดงความสามารถ

ภาพที่ 1 แผ่นพับประชาสัมพันธ์รณรงค์ “หยุดให้เงินขอทาน”

ภาพที่ 2 แผ่นพับให้ความรู้เกี่ยวกับการจำแนกผู้ทำการขอทานกับผู้แสดงความสามารถ

5.4 ถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2559 ถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่บุคลากรของหน่วยงาน ด้วยการจัดประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจำแนกระหว่างผู้กระทำการขอทานและผู้แสดงความสามารถ โดยมีเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานเข้าร่วมทุกคน ส่วนการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่ภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจะมีการซักซ้อมความเข้าใจกับภาคีเครือข่ายเกี่ยวกับการจำแนกลักษณะผู้ทำการขอทานกับผู้แสดงความสามารถในวันที่ลงพื้นที่จัดระเบียบคนขอทานตามแผน การจัดระเบียบขอทานประจำปี

6. รายละเอียดความรู้ องค์ความรู้

ตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2559 ได้ระบุว่า ห้ามบุคคลใดทำการขอทาน ซึ่งการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นการขอทาน

(1.) การขอเงินหรือทรัพย์สินจากผู้อื่นเพื่อเลี้ยงชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการขอด้วยวาจา ข้อความ หรือการแสดง กิริยาอาการใด

(2.) การกระทำให้ผู้อื่นเกิดความสงสารและส่งมอบเงินหรือทรัพย์สินให้

การแสดงความสามารถ ไม่ว่าจะเป็นการเล่นดนตรีหรือการแสดงอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งเงินหรือทรัพย์สินจากผู้ชมหรือผู้ฟัง การขอเงินหรือทรัพย์สินกันฐานญาติมิตร หรือการเรียไ้ไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรียไ้ไร ไม่ถือว่าเป็นการขอทานตามพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบคณะกรรมการการควบคุมการขอทานว่าด้วยการจำแนกลักษณะผู้ทำการขอทานกับผู้แสดงความสามารถ พ.ศ. 2559 ได้ให้นิยามเพิ่มเติมว่า “การขอทานด้วยการกระทำให้ผู้อื่นเกิดความสงสาร” หมายความว่า การกระทำเพื่อให้อื่นเกิดความสงสารไม่ว่าจะด้วยวิธีการใด โดยมีความมุ่งหมายให้ผู้นั้นมอบเงินหรือทรัพย์สินแก่ตน ซึ่งการกระทำดังกล่าวมิได้เป็นการแสดงความสามารถ การขอกันฉันทมิตร หรือเป็นการเรียไ้ไปตามกฎหมายว่าด้วยการเรียไ้ไร

“การแสดงความสามารถ” หมายความว่า การกระทำใดที่ผู้ได้รับการจัดแจ้งให้เป็นผู้แสดงความสามารถ เพื่อแสดงแก่ผู้ชมหรือผู้ฟัง ไม่ว่าจะเป็นการเล่นดนตรีหรือการแสดงอื่นใด ซึ่งทำให้ผู้ชมหรือผู้ฟังเกิดความพึงพอใจต่อการแสดงนั้น โดยส่งมอบเงินหรือทรัพย์สินให้เป็นการตอบแทน

การกระทำให้ผู้อื่นเกิดความสงสารและส่งมอบเงินหรือทรัพย์สินให้เพื่อการขอทานมีลักษณะ ดังนี้

(1.) แสดงให้ผู้อื่นเห็นถึงความพิการ ความเจ็บป่วย มีบาดแผล หรือเป็นโรคเรื้อรัง

(2.) สร้างทำเป็นคนพิการ คนเจ็บป่วย มีบาดแผล หรือเป็นโรคเรื้อรัง

(3.) นำเด็ก สตรีมีครรภ์ คนชรา คนพิการ คนเจ็บป่วย มีบาดแผล หรือเป็นโรคเรื้อรัง มาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อทำให้อื่นเกิดความสงสารและส่งมอบเงินหรือทรัพย์สินให้

(4.) การใช้สัตว์ไม่ว่าจะเป็นปกติ พิกการ เจ็บป่วย มีบาดแผล หรือเป็นโรคเรื้อรัง เพื่อให้ผู้อื่นเกิดความสงสาร โดยมีเจตนาใช้สัตว์นั้นเป็นเครื่องมือในการขอกทาน

การแสดงความสามารถของผู้แสดงความสามารถมีลักษณะ ดังนี้

(1.) การแสดงดนตรี การแสดงละคร การแสดงทางนาฏศิลป์ การแสดงงานศิลปะอื่นใด การแสดงกายกรรม มายากล กีฬา หรือการนำสัตว์มาแสดงความสามารถ

(2.) การร้องเพลงไม่ว่าจะมีหรือไม่มีดนตรีประกอบ

(3.) การแต่งกายหรือตกแต่งร่างกายอันเป็นศิลปะเพื่อแสดงแก่ผู้ชม

จะเห็นได้ว่า การขอกทานและการแสดงความสามารถต้องแยกออกจากกัน เนื่องจากลักษณะของการได้มาซึ่งเงินหรือทรัพย์สินนั้นแตกต่างกัน การแสดงความสามารถต้องอาศัยความสามารถของผู้แสดงความสามารถในการแสดง เพื่อให้ผู้ฟังหรือผู้ชมเกิดความพึงพอใจ

ตามมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขอกทาน พ.ศ. 2559 ผู้ใดมีความประสงค์จะเป็นผู้แสดงความสามารถ ไม่ว่าจะเป็นการเล่นดนตรีหรือการแสดงอื่นใด ตามมาตรา 13 วรรคสาม ให้ผู้นั้นแจ้งเพื่อเป็นผู้แสดงความสามารถตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด และเมื่อจะแสดงความสามารถในพื้นที่ใด ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตพื้นที่นั้น เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตพื้นที่ได้รับแจ้งแล้ว ให้ออกใบรับแจ้งไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตพื้นที่ประกาศเป็นการทั่วไปเพื่อกำหนดเขตพื้นที่หรือสถานที่ใดอันเป็นที่สาธารณะ วันเวลา การใช้อุปกรณ์ หรือสิ่งอื่นใด ให้ใช้ในการแสดงความสามารถ

ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตพื้นที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดหรือเลิกกระทำการดังกล่าวได้

การจดทะเบียนขอเป็นผู้แสดงความสามารถ ผู้ใดประสงค์จะมีบัตรประจำตัวผู้แสดงความสามารถ ไม่ว่าจะอยู่ในกรุงเทพมหานคร หรือจังหวัดอื่นอาจยื่นคำขอมีบัตรต่อสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด หรือหน่วยงานในสังกัดกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการตามที่อธิบดีประกาศกำหนด แล้วแต่กรณี

กรณีผู้ขอมีบัตรประจำตัวเป็นเด็กหรือคนพิการที่มีผู้นำพามาแสดงความสามารถให้แจ้งข้อมูลไว้กับหน่วยงานที่ขอมีบัตรด้วย

การยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวให้ยื่นตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดพร้อมเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

(1.) เอกสารอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(ก) บัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรที่ทางราชการออกให้

(ข) สูติบัตรสำหรับบุคคลอายุต่ำกว่าเจ็ดปี

(ค) หนังสือรับรองการเกิดตามแบบที่กรมการปกครองกำหนด

(2.) รูปถ่ายขนาด 1 นิ้วถ่ายไว้ไม่เกิน 6 เดือน จำนวน 2 รูป

(3.) หลักฐานที่แสดงว่ามีความสามารถ เช่น หนังสือรับรองการอบรมประกาศนียบัตรหรือรางวัลที่ได้รับจากการแสดงความสามารถ หรือสิ่งอื่นใด

ในกรณีที่ไม่มีหลักฐานตาม (3) ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้มีอำนาจในการออกบัตร

เมื่อสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด หรือหน่วยงานในสังกัดกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการตามที่อธิบดีประกาศกำหนดได้รับคำขอ พร้อมทั้งตรวจสอบเอกสาร หลักฐานเกี่ยวกับการแสดงความสามารถแล้ว ให้เสนออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเพื่อออกบัตรประจำตัวให้กับผู้ยื่นคำขอโดยเร็ว

เมื่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายได้รับคำขอแล้ว ให้พิจารณาคำขอและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยเร็วเป็นหนังสือตามที่อยู่ของผู้ยื่นคำขอภายใน 7 วันทำการ นับแต่วันที่ได้รับเอกสาร และหลักฐานครบถ้วน

บัตรประจำตัวมีอายุสี่ปีนับแต่วันที่ออกบัตรประจำตัวนั้น เมื่อบัตรหมดอายุ ให้ผู้แสดงความสามารถยื่นคำขอมีบัตรใหม่ต่อเจ้าหน้าที่ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่บัตรเดิมหมดอายุ ผู้แสดงความสามารถจะขอมีบัตรใหม่ก่อนวันที่บัตรเดิมหมดอายุก็ได้โดยยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในหกสิบวัน

เมื่อได้รับบัตรประจำตัวแล้ว หากผู้แสดงความสามารถประสงค์จะแสดงความสามารถในพื้นที่ใด ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตพื้นที่นั้น

ทั้งนี้ หากผู้แสดงความสามารถที่เป็นเด็ก ผู้ปกครองจะต้องพิจารณาการแสดงความสามารถและวัน เวลา สถานที่ ให้เหมาะสมและต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

การระวางโทษผู้ที่ทำการขอลาน ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 13 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กรณีผู้ทำการขอลานได้ยอมเข้ารับการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตในสถานคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตแล้ว ต่อมาผู้ทำการขอลานผู้นั้นไม่ยอมรับการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตและได้ออกไปจากสถานคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใด อันเป็นการช่วยเหลือหรือสนับสนุนให้มีการฝ่าฝืนมาตรา 20 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยมีหรือใช้อาวุธ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดแสวงหาประโยชน์จากผู้ทำการขอลานโดยการให้ จ้าง วาน สนับสนุน ยุยงส่งเสริม หรือกระทำความผิดวิธีอื่นใดให้ผู้ยื่นทำการขอลาน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำดังต่อไปนี้ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- (1.) กระทำต่อหญิงมีครรภ์ ผู้สูงอายุ คนพิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้เจ็บป่วย
- (2.) ร่วมกันกระทำหรือกระทำกับบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป
- (3.) กระทำโดยนำผู้อื่นจากภายนอกราชอาณาจักรให้มาขอทานในราชอาณาจักร
- (4.) กระทำโดยผู้ปกครองหรือผู้ดูแลของผู้ทำการขอทาน
- (5.) กระทำโดยพนักงานเจ้าหน้าที่
- (6.) กระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลหรือให้คำปรึกษาบุคคลตาม (1)

ไม่ใช่บังคับกับการกระทำระหว่างบุพการีและผู้สืบสันดาน

บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

7. วิธีการขยายผล การแบ่งปันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลงาน KM ผ่านช่องทางต่าง ๆ

7.1 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลงาน KM ผ่านช่องทางสื่อโซเชียลมีเดียของหน่วยงาน เช่น เฟซ Facebook แอปพลิเคชัน LINE และ TIKTOK

7.2 มีการแจกจ่ายผลงาน KM เป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ให้แก่ผู้เข้าร่วมประชุมคณะอนุกรรมการควบคุมการขอทานจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยการสแกน QR Code ในเอกสารประกอบการประชุม

7.3 มีการจัดทำรูปเล่มผลงาน KM จัดเก็บไว้ที่สำนักงาน เพื่อให้บุคลากรของหน่วยงานใช้เป็นคู่มือในการปฏิบัติงาน

7.4 จัดทำ QR Code แสกนผลงาน KM แจกจ่ายให้แก่หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

8. ระบุผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม/เชิงประจักษ์ (บุคลากรใช้ KM เข้ามาทำงานอย่างไร)

บุคลากรในหน่วยงานมีความรู้ ความเข้าใจในการจำแนกกระหว่างผู้ทำการขอทานกับผู้แสดงความสามารถ และสามารถถ่ายทอดให้กับบุคคลทั่วไปได้อย่างถูกต้อง

9. ปัจจัยที่สนับสนุนความสำเร็จในการจัดการความรู้

9.1 การสนับสนุน การกำกับดูแล และการให้คำปรึกษาของหัวหน้าหน่วยงาน

9.2 องค์กรความรู้ ประสบการณ์การทำงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่รับผิดชอบงานตามพระราชบัญญัติ
ควบคุมการขอทาน พ.ศ. 2559

9.3 กฎหมาย และระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

9.4 การมีส่วนร่วม และการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ของบุคลากรภายในหน่วยงาน

10. ปัญหา/อุปสรรค ในการจัดการความรู้

10.1 บุคลากรและเจ้าหน้าที่ยังขาดองค์ความรู้และทักษะในการจัดการความรู้ KM

10.2 บุคลากรและเจ้าหน้าที่ให้ความสำคัญกับการจัดการความรู้ KM ไม่เท่าที่ควรนัก

10.3 ภาระงานและหน้าที่รับผิดชอบของบุคลากรและเจ้าหน้าที่

10.4 ขาดทักษะในการประมวลผลองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ

11. การประเมินการจัดการความรู้ KM ของหน่วยงาน (ทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานในการนำองค์ความรู้ไปใช้)

11.1 ประเมินจากความสำเร็จของการลงพื้นที่จัดระเบียบขอทานว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่

11.2 ประเมินจากการปฏิบัติงานในการลงพื้นที่จัดระเบียบขอทานของบุคลากรภายในหน่วยงานว่า
สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้จาก KM ได้ถูกต้องหรือไม่

11.3 ประเมินจากข้อมูลการรับแจ้งเหตุจากบุคคลภายนอก หรือหน่วยงานภาคีเครือข่ายที่แจ้งการพบเห็น
ผู้กระทำการขอทาน และผู้แสดงความสามารถ

12. ข้อเสนอแนะในการดำเนินการจัดการความรู้

บุคลากรและเจ้าหน้าที่ควรให้ความสำคัญกับการจัดการความรู้ เนื่องจาก การจัดการความรู้สามารถใช้
เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะการทำงานของบุคลากรได้ อีกทั้งยังสามารถเป็นเครื่องมือในการประเมินคุณภาพ
ของการปฏิบัติงานด้วยเช่นกัน ช่วยป้องกันและลดความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน ลดความเสี่ยงที่จะเกิดภัย
อันตรายให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน เพิ่มผลสัมฤทธิ์ของงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการการเรียนรู้ (KM)

เรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดระเบียบคนขอทาน
ของศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งจังหวัดเพชรบูรณ์

**การจำแนกระหว่างคนขอทาน
และผู้แสดงความสามารถ**

“ขอทาน” คือ การขอเงินหรือ
ทรัพย์สินจากผู้อื่นเพื่อเลี้ยงชีวิต ไม่ว่าจะ
จะเป็นการขอด้วยวาจา ข้อความ หรือ
การแสดงกิริยาอาการใด ให้ผู้อื่นเกิด
ความสงสารและส่งเงินหรือทรัพย์สินให้

การนั่ง หรือเขียนข้อความ ขอดทาน

นำสัตว์มาขอดทาน

นำเด็กมาขอดทาน

“ผู้แสดงความสามารถ”

คือ ผู้ที่ทำการแสดงความสามารถไม่ว่า
จะเป็นการเล่นดนตรีหรือการแสดง
อื่นใด เช่น การ แสดงกายกรรม การ
แสดง นาฏศิลป์ การแสดง
ศิลปะการแสดงละครหรือการนำสัตว์
มาแสดงความสามารถ เพื่อให้ได้มาซึ่ง
เงิน หรือทรัพย์สินจากผู้ชมหรือผู้ฟัง

**ระวางโทษผู้กระทำความผิด
ตาม พ.ร.บ.ควบคุมการ
ขอดทาน พ.ศ. 2559**

ตามมาตรา 13 ห้ามบุคคลใดทำ
การขอดทาน

ตามมาตรา 19 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา
13 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่
เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000
บาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

ตามมาตรา 22 ผู้ใดแสวงหา
ประโยชน์จากผู้ทำการขอดทานโดยใช้
จ้าง วาน สนับสนุน ยุยงส่งเสริม หรือ
กระทำด้วยวิธีการอื่นใดให้ผู้อื่นทำการ
ขอดทาน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3
ปี หรือปรับไม่เกิน 30,000 บาท หรือ
ทั้งจำ ทั้งปรับ

การแสดงความสามารถมีลักษณะ ดังนี้

1. การแสดงดนตรี ละคร นาฏศิลป์หรือศิลปะอื่นใด
2. การร้องเพลงไม่ว่าจะมีดนตรีหรือไม่มีดนตรีประกอบ
3. การแต่งกายหรือตกแต่งร่างกายอันเป็นศิลปะที่แสดงต่อผู้ชม
4. การแสดงอื่นใดที่ทำให้ผู้ชมหรือผู้ฟังพึงพอใจ เช่น การเดินร่ำ หรือการเดินประกอบจังหวะ